

arbejdelse af Tallene, vil det vise sig, at Procentstigningen bliver noget større, idet Procenten bliver godt 1,9. Men endnu er vi under det, som absolut maa antages for en rimelig Normalsats, nemlig 2, saa der er i det foreliggende Forhold i og for sig ingen Grund til at nære saa overvættede store Betæneligheder.

Det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds havde, som alle ærede Medlemmer vil have, meget let Spil med at fremdrage et Par enkelte Bevillinger, om hvilke der kan tvistes og er Tvist, og sige: Saadant noget kaster man i vanskelige finansielle Tider Statens Penge ud till! Det kan man altid gøre; overfor ethvert Budget kan man nævne Poster, som kan være omtvistelige, og som mange vil mene kunde undværes, men som derfor ikke behøver at være urimelige Udgifter. Jeg skal dog paapege det ejendommelige Faktum, at det ærede Medlem i sine Bestræbelser for at reducere Underskuddet og naa til en Balance paa dette Budget ikke naaede længere end til en Besparelse af 44,000 Kr. Jeg skal tillige henpege paa et andet Forhold, nemlig dette, som det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (J. Pedersen) ogsaa var inde paa, at det ærede Medlems Partifæller i Folketinget ikke alene har stemt for alle de Udgifter, her er foreslaaet, men har ønsket og stemt for Udgiftsforøgelse til omtrent $\frac{1}{3}$ Million mere, end der her er vedtaget, og end Regeringen og Regeringspartiet har ment at kunne gaa ind paa. Jeg kan heller ikke undlade at minde det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds om, at ogsaa i en anden Henseende stilles hans Udtalelser i en noget ejendommelig Belysning, nemlig derved, at det ærede Medlem i Fjor langt fra vilde give mig det Beløb i nye Indtægter, jeg ansaa for nødvendigt, men efter de til anden Behandling af Skattelovene foreliggende Ændringsforslag kun vilde give mig $6\frac{1}{3}$ Mill. Kr. i nye Skatter. Om end jeg mente paa Grund af Tidens Fremgang og de bedre Resultater, Indtægterne fremviste, at kunne slaa noget af paa de af mig oprindeligt stillede Krav, endte det dog med et Beløb af ca. 10 Mill. Kr., som blev vedtaget, og som jeg maatte anse for uomgængelig nødvendigt. Det ærede Medlem vilde altsaa i Fjor gaa saa ganske væsentlig derunder, at han kun vilde give mig $6\frac{1}{3}$ Million i Stedet for 10. Jeg vil nok spørge, hvorledes Finansbalancen var kommet til at se ud, hvis det ærede Medlem og hans Partifæller var trængt igennem med det.

Det ærede Medlem klagede over, at

der intet er til Dækning af nye Bevillinger paa Tillægsbevillingsloven og Udgifterne i Henhold til § 27. Deri har det ærede Medlem afgjort Uret. Det ærede Medlem maa i Øjeblikket have glemt det Grundlag, hvorpaa den hele Opgørelse hviler, et Grundlag, som det ærede Medlem og hans Partifæller i Fjor ikke protesterede imod, nemlig dette, som jeg nævnedes før, at Udgifterne til ekstraordinære Forsvarsforanstaltninger i Henhold til Forsvarslovene af 1909 holder vi ude fra Balancen, idet vi gaar ud fra, at de skal dækkes enten ved Laan eller af Kassebeholdningen. Nu bliver de ikke dækket ved Laan, men af Kassebeholdningen, og dette lader sig meget vel gøre. Jeg kan meddele dette høje Ting, som jeg har meddelt det i Folketinget, at Kassebeholdningens Tilstand er tilfredsstillende, og at den i det sidste halve Aar har forbedret sig ikke uvæsentligt. Vi kan nu, naar vi regner med en Beholdning af 9 Mill. Kr. som normalt Beløb i de administrative Kasser, som kun kan opgøres lige ved Finansaarets Slutning, antage, at vi i Øjeblikket har en Kassebeholdning paa ca. 43 Mill. Kr., medens den ved Finanslovsforslagets Fremlæggelse kun kunde anslaaes paa samme Maade til ca. 40 Mill. Kr. Der er altsaa ingen Grund til at tro, at det ikke vil holde Stik, naar jeg har ment, at Kassebeholdningen kunde afholde disse Udgifter, der maa holdes udenfor Balancen. Regnestykket bliver da dette: der er en Underbalance paa Finanslovsforslaget paa 580,000 Kr., og de ekstraordinære Forsvarsudgifter i Henhold til Forsvarslovene af 1909 er 2,920,000 Kr. Nu har vi afholdt en af de Poster, jeg plejer at regne der skal være disponible Midler til ved Finanslovsforslagets Forelæggelse, nemlig den Forøgelse, som Finanslovsforslagets Udgiftsside undergaar paa dets Vandring fra første til tredje Behandling. Vi har kun to Poster tilbage, til hvilke der skal være disponible Midler, den ene er Nybevillinger paa Tillægsbevillingslovsforslaget, den anden Udgiften til nye Love paa § 27. Da de ekstraordinære Forsvarsudgifter er 2,920,000 Kr. og Underskuddet er 580,000 Kr., vil ærede Medlemmer se, at der bliver saadant noget som $2\frac{1}{3}$ Mill. Kr. til Raadighed dels for Nybevillinger paa Tillægsbevillingslovsforslaget, som jeg har ment det ene Aar med det andet normalt maatte ansættes til ca. $1\frac{3}{4}$ Mill. Kr., og dels til Udgifter til nye Love, for hvilke jeg har ment Beløbet normalt maa være 1 Mill.